

Л. Осіпова,

магістрант групи МЕН-16-1мд

Запорізької державної інженерної академії

науковий керівник - В. Воронкова,

д.філос.н., професор, завідувач кафедри менеджменту організацій та управління проектами

Запорізької державної інженерної академії,

м. Запоріжжя

e-mail: valentine-voronkova@yandex.ru

УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ЯК ФАКТОР ДОСЯГНЕННЯ СТАБІЛЬНОСТІ В СУЧАСНОМУ СОЦІУМІ

В умовах глобалізації соціально-економічних процесів і переходу в майбутньому до інформаційного суспільства управління проектами набуває особливої значущості для досягнення стійкого розвитку і подолання екологічної катастрофи. Проблеми стійкого соціально-економічного розвитку пов'язані з управлінням станом трьох взаємопов'язаних систем – людини, біосфери і соціально-економічної системи. Ключовою компонентою їх управління проектами функціонування і розвитку є людський фактор, який виступає в якості провідного суб'єкта і об'єкта змін, що відбуваються в суспільстві. Методологічна складність сприйняття концепції стійкого розвитку підсилюється таким чином, що мова йде про необхідність управління станом системного цілого (людина-природа-суспільство), зумовленого, в свою чергу, рівнями гомеостазу трьох ключових систем: 1) організму людини; 2) біосфери; 3) економіки. Для того, щоб триєдине системне ціле зберегло свою стійкість, необхідна підтримка стійкості кожної з перерахованих систем в контексті управління проектами. Для формування стійкості соціально-економічних систем необхідно: 1) досягнення конкурентоспроможності країн, до яких відносяться високорозвинуті країни; 2) досягнення високого рівня концентрації економіки, якої можуть досягнути країни з високою конкурентоспроможністю; 3) формування інтегрованих структур бізнесу, яких можуть досягнути країни з високою концентрацією економіки, на які впливають процеси глобалізації товарних і фінансових потоків. Таким чином, управління соціально-економічним розвитком та досягнення стабільності в українському соціумі пов'язано з формуванням факторів: 1) політико-правових; 2) економічних; 3) соціокультурних; 4) технологічних. Умови досягнення стабільності в українському соціумі пов'язані з підвищенням ролі економічного фактору, який здійснює значний вплив на процес демократизації суспільства. Демократизація в суспільстві стає можливою у тому випадку, коли економічні зміни приводять до важливих змін в стратифікаційній системі суспільства, впливають на зменшення поляризації суспільства, сприяють економічному добробуту держави. Поняття стабільності означає формування високого рівня інституціоналізації, тобто формування і утвердження демократичних політичних інститутів, консолідацію демократії, співпрацю еліт, подолання кризи в суспільстві – кризи ідентичності, кризи легітимності, кризи участі, кризи проникнення, кризи вирішення конфліктів; подолання нестійкості – економічної, військово-політичної, демографічної, фінансово-економічної, міжцивілізаційної, моральної, що в цілому повинно привести до єдності, цілісності, конструктивності, ефективності, послідовності. Існуючі сьогодні соціокультурні інститути і технології управління повинні бути радикально реконструйовані, так як на наших очах народжується світ глобальної конкуренції, виникає нова хвиля міжетнічних і геополітичних зіткнень. О.Тоффлер в доробку «Метаморфози влади» відмічає, що на сьогодні важливо найшвидше адаптуватися до стрімких змін. Проте як досягти стабільного розвитку? Нинішнє суспільство – це інформаційне

суспільство, яке викликане повсюдним розповсюдженням комп'ютерів, турбореактивної авіації, гнучких технологій. В інформаційному суспільстві формуються нові види сімей, стилі життя, нові форми політики, економіки і свідомості. Світ здається машиною, заповнюється нововведеннями, для сприйняття яких необхідний постійний розвиток пізнавальних здібностей. Символи «Третьої хвилі» - цілісність, індивідуальність і чиста, людська технологія. Провідну роль у цьому суспільстві набуває сфера послуг, наука і освіта, що сприяє народженню нової цивілізації, в якій комунікаційний зв'язок створює нові умови для повної життєдіяльності. Зверхновий час покликав до життя новий ресурс – інформацію, яка у ХХІ столітті стає визначальною. З'явилося нове поняття «мережа», що сприяло виникненню мереженої економіки, мережевої логіки, нейтронної мережі, мереженого інтелекту, мереженого графіку. В умовах глобалізації соціально-економічних процесів і переходу в майбутньому до інформаційного суспільства режим управління набуває особливої значущості для досягнення стійкого розвитку і подолання екологічної катастрофи. Проблеми сталого соціально-економічного розвитку пов'язані з управлінням станом трьох взаємопов'язаних систем – людини, біосфери і соціально-економічної системи. Ключовою компонентою їх функціонування і розвитку є людський фактор, який виступає в якості провідного суб'єкта і об'єкта змін, що відбуваються в суспільстві. Методологічна складність сприйняття концепції стійкого розвитку підсилюється таким чином, що мова йде про необхідність управління станом системного цілого (людина-природа-суспільство), зумовленого, в свою чергу, рівнями гомеостазу трьох ключових систем: 1) організму людини; 2) біосфери; 3) економіки. Для того, щоб триєдине системне ціле зберегло свою стійкість, необхідна підтримка стійкості кожної з перерахованих систем. Для формування стійкості соціально-економічних систем необхідно: 1) досягнення конкурентоспроможності країн, до яких відносяться високорозвинуті країни; 2) досягнення високого рівня концентрації економіки, якої можуть досягнути країни з високою конкурентоспроможністю; 3) формування інтегрованих структур бізнесу, яких можуть досягнути країни з високою концентрацією економіки, на які впливають процеси глобалізації товарних і фінансових потоків. Таким чином, управління соціально-економічним розвитком та досягнення стабільності в українському соціумі пов'язано з формуванням факторів: 1) політико-правових; 2) економічних; 3) соціокультурних; 4) технологічних. Умови досягнення стабільності в українському соціумі пов'язані з підвищенням ролі економічного фактору, який здійснює значний вплив на процес демократизації суспільства. Демократизація в суспільстві стає можливою у тому випадку, коли економічні зміни приводять до важливих змін в стратифікаційній системі суспільства, впливають на зменшення поляризації суспільства, сприяють економічному добробуту держави. Поняття стабільності означає формування високого рівня інституціоналізації, тобто формування і утвердження демократичних політичних інститутів, консолідацію демократії, співпрацю еліт, подолання кризи в суспільстві – кризи ідентичності, кризи легітимності, кризи участі, кризи проникнення, кризи вирішення конфліктів; подолання нестійкості – економічної, військово-політичної, демографічної, фінансово-економічної, міжцивілізаційної, моральної, що в цілому повинно привести до єдності, цілісності, конструктивності, ефективності, послідовності. Існуючі сьогодні соціокультурні інститути і технології управління повинні бути радикально реконструйовані, так як на наших очах народжується світ глобальної конкуренції, виникає нова хвиля міжетнічних і геополітичних зіткнень. О.Тоффлер в доробку «Метаморфози влади» відмічає, що на сьогодні важливо найшвидше адаптуватися до стрімких змін. Проте як досягти стабільного розвитку? Нинішнє суспільство – це інформаційне суспільство, яке викликане повсюдним розповсюдженням комп'ютерів, турбореактивної авіації, гнучких технологій. В інформаційному суспільстві формуються нові види сімей, стилі життя, нові форми політики, економіки і свідомості. Світ здається машиною, заповнюється нововведеннями, для сприйняття яких необхідний постійний розвиток пізнавальних здібностей. Символи «Третьої хвилі» - цілісність, індивідуальність і чиста, людська технологія. Провідну роль у

цьому суспільстві набуває сфера послуг, наука і освіта, що сприяє народженню нової цивілізації, в якій комунікаційний зв'язок створює нові умови для повної життєдіяльності. Зверхновий час покликав до життя новий ресурс – інформацію, яка у ХХІ столітті стає визначальною. З'явилося нове поняття «мережа», що сприяло виникненню мереженої економіки, мережевої логіки, нейтронної мережі, мереженого інтелекту, мереженого графіку. Ризики локальних організацій загострюють ризики глобальної оргсистеми, що приводить до тотальних ризиків. На початку ХХІ століття виникла ціла низка проблем, пов'язаних з загостренням дезорганізації, що потребує необхідності прийняття заходів по зниженню ризиків в контексті управління проектами. Хаос в нашому суспільстві є наслідком відсутності порядку, дисципліни, організованості, відповідальності, а порушення в соціальній системі зводяться до розхитування системи, дезінтеграції, суперечності, руйнації порядку; появи патології в організаційних відносинах, патології в управлінських рішеннях, патології в управлінських командах. Ми живемо в такий час, який потребує оригінального і новаторського підходу до питань управління проектами, тому концепція управління проектами – це досягнення стабільності в сучасному суспільстві, подолання хаосу і дезорганізованості на всіх рівнях.

Список використаних джерел

1. Воронкова В. Г. *Интернет як глобальна тенденція розвитку інформаційного суспільства [Текст] / В. Г. Воронкова // Гілея : науковий вісник: зб. наук. праць. – К.: Вид-во УАН ТОВ “НВП” “VIP”, 2015. – Вип. № 93(2). – С. 174-179.*
2. Пунченко О. П. *Фреймы для репрезентации современного этапа цивилизационного развития [Текст] / О. П. Пунченко // Философия и социальные науки: Научный журнал. – Минск : Белорусский государственный университет. – 2014. – №2. – С.26-30.*
3. Максименюк М. Ю., Нікітенко В. О. *Інформаційно-комунікативне суспільство як різновид складної соціальної системи і взаємодії / М. Ю.Максименюк, В. О. Нікітенко // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії : [зб.наук.пр.] – Запоріжжя : Вид-во ЗДІА, 2016. - випуск №66. - С.266 - 278.*